

30/12/2013

לכבוד,

ד"ר מיכאל אשכנזי

מכללת וינגייט

1. התלבטתי רבות האם להצטרף לקורס "אמנויות לחימה טיפוליות לבעלי הפרעות קשב וריכוז". תוך לא מעט ספקות בנושא ותמרון בין משפחה לעבודה, בסופו של דבר יצאנו לדרך.
2. קורס זה הוא אחד מהחשובים והמשפיעים שלמדתי ללא קשר להיותי מדריך אמנויות לחימה.
3. מעבר לכך שהקורס תרם לי מבחינה מקצועית, תרומתו הגדולה ביותר היא דווקא בחיי הפרטיים:
  - (1) למדתי הרבה דברים על עצמי – ככל הנראה גם לי הפרעות קשב וריכוז רק שבתקופתי לא הייתה לכך מספיק מודעות על מנת לאבחן אותי.
  - (2) כאבא ל- 5 בנות: תאומות בגיל 18, אמצעית בגיל 12 ותאומות בגיל 5, לפתע כל הדברים נראים אחרת לגמרי (לטובה) בהתנהלות בבית. לדעתי זה קורס חובה להורים – להוציא את חלק אמנויות הלחימה שדורש הכשרה נוספת. לצערי, קצרה היריעה מלפרט זאת כאן.
  - (3) גם במקום העבודה ההשפעה ניכרת לטובה וכך גם בכל מקום בו יש אינטראקציות חברתיות.
  - (4) בהיבט המקצועי, האימונים שאני מעביר לילדים, נוער ומבוגרים הרבה יותר מהנים אותי, מתנהלים הרבה יותר בנחת רוח (במגבלות אמנות הלחימה כמובן) ורמת ההבנה הן של התלמידים והן שלי השתפרה. אני מקבל תגובות הורים על שינויים חיוביים בילדיהם.

לו הייתי עובר קורס זה שנים קודם אני סמוך ובטוח שאיכות החיים שלי הייתה משתפרת לאין ערוך אך ככל הנראה נכון המשפט: המורה מגיע כאשר התלמיד מוכן

כל שנותר לי הוא להודות על שהתאפשר לי ללמוד בקורס זה, בתקווה שאחרים ורבים יצטרפו גם הם. למי שיש ספקות לגבי הקורס – אפשר למסור את פרטיי, שיפנו אלי ואשמח להיות שגריר של הקורס. כל פרטי ההתקשרות (טלפון \ דוא"ל \ אתר אינטרנט) מופיעים כאן בתחתית הדף. אני נותן הסכמתי להצגת מכתב זה בכל מקום שתראו לנכון.

העתק:

ד"ר כלנית סגל לויט

ד"ר אבי-אשר קלאו

שי יהל

אלי סיגל

שרון ידואב - אייקידואב